

— Ellū scie totulū, și nu ne cere dequâtū aquéstă sumă. Să mergem îndată pe puntea navii; quocī ea nu așteptă dequâtū unū vântū favorabilū, spre a ridica ancora.

— Nicī-o-dată nu mī-ar fi trecut prin minte să plătescū atātū de puçinū pentru cǎllētoria nōstră. Credeam quō queī douē-sute cincī-decī talerī que mai am, abia imī vor ajunge spre a plăti aquéstă cǎllētoriă; acum ne mai remānū cincī-decī talerī. Să mulțumimū lui Dumneșēū, fiulū meū, quō ne-a făcut să dām peste unū căpitanū atāt de bunū. »

Conrad suspinā și-și întōrse fața, qua tatālū să nu vėdă lacrēmele que curgeā din ochiī seī.

« Darō que ai tu ? illū întrebā Riemann, quāruia nu-ī scāpā din vedere starea de turburare în quare se aflā fiulū seū. Tu păreaī atātū de voiosū a face aquéstă cǎllētoriă, și acum tremurī de a pleca ? !

— Nu, tată; eū nu privescū cu ochī reī aquéstă cǎllētoriă, quare sunt încredințatū quō trebue să ne scape, respunse Conrad nevoindu-se a-și reținē lacrēmele. Să mergem acum la frațiī meī, și să ne înturnām aici quātū mai curēnd; quocī navea pōte să plece fără noi, și attuncī ne-ar fi cu neputință a mai afla nisce condițiuni atāt de favorabile pentru cǎllētoria nōstră. »

Riemann incuviință aquéstă înțellēptă propu-